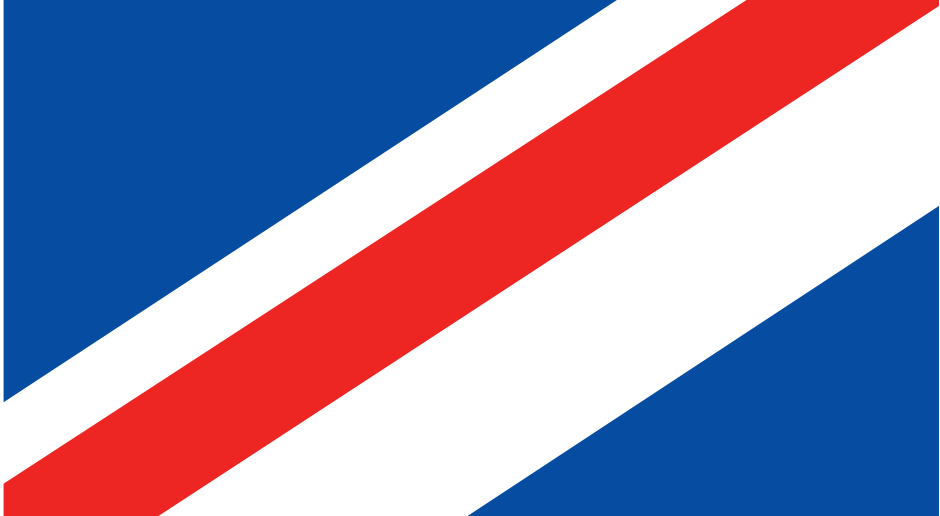
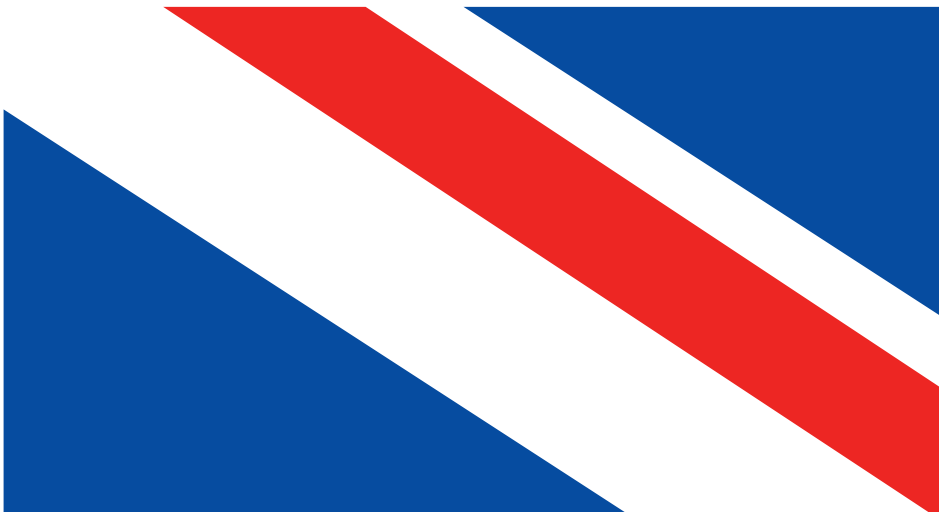

ARCHITECTUURREIS UK MIDLANDS

21 – 23 OKTOBER 2015

AW
ARCHITECTUURVIJZER

VLUCHTGEGEVENS

Ryanair Charleroi - Manchester

21/10/15 FR3239

07:00 – 07:25 (plaatselijke tijd)

Ryanair Manchester - Charleroi

23/10/15 FR3222

19:05 – 21:30 (plaatselijke tijd)

BUSMAATSCHAPPIJ

The Kings Ferry

WISSELKOERS

€ 1,00 = +/- £ 0,74

£ 1,00 = +/- € 1,36

TIJDSVERSCHIL

In de UK is het 1 uur vroeger dan in België

HOTEL

Holiday Inn Cambridge

Lakeview, Bridge Rd,

Cambridge CB24 9PH

Tel: +44 871 942 9015

Mercure Nottingham City Centre Hotel

2 George Street, Lace Market,

Nottingham NG1 3BP

Tel: +44 115 959 9777

DINER

Woensdag 21 oktober, 20u

Jamie's Italian

Old Library, Wheeler Street,

Cambridge CB2 3QJ

Tel: +44 122 365 4094

CONTACTPERSONEN ARCHITECTUURWIJZER

Roel De Ridder: +32 479 82 29 89

Dimitri Minten: +32 486 88 38 69

Tim Vekemans: +32 478 27 82 36

COLOFON

Redactie: Roel De Ridder, Iris Peeters, Natacha Van de Peer

Programma: Roel De Ridder, Iris Peeters

Productie: Iris Peeters

Vertaling: Hilde Neven, Campana

Eindredactie: Lieve Drooghmans, Pianta

Vormgeving: Tim Willems, Shakkei

Oplage: 35 exemplaren

Verantwoordelijke uitgever: Architectuurwijzer vzw, Postbus 80, 3500 Hasselt

BESTEMMING: UK MIDLANDS

We stappen het vliegtuig op, reikhalzend naar de fascinerende Midlands. Op ruimtelijk en maatschappelijk vlak lopen er heel wat parallellen tussen de Engelse Midlands en (Stad) Limburg / Euregio Maas-Rijn. De Midlands zijn zowat de bakermat van de traditionele industrie. Het hoeft geen betoog dat een dergelijke industrie vandaag niet meer werkt zoals toen. Hetzelfde geldt voor Stad Limburg, waar de gespecialiseerde auto-industrie geen toekomst meer ziet.

De Midlands zijn inspirerend door de manier waarop er met de oude industriële complexen wordt omgegaan. Industriële gebouwen maken er expliciet deel uit van een (stedelijk) weefsel dat, zoals in Stad Limburg, niet helemaal volgebouwd is. Deze reis focust via twee schaalniveaus op het aspect 'stedelijkheid'.

Op de grote schaal springt de relatie met het landschap in het oog. De **Monsal Trail** is een fiets- en wandelroute door het *Peak District*, product van de industriële revolutie en één van de oudste industriegebieden ter wereld. Vandaag is het een beschermd landschapspark. Ook **Letchworth**, één van de originele Engelse tuinsteden, verbindt stad en landschap op een haast organische wijze. Pier Vittorio Aureli, in maart 2015 nog te gast bij Architectuurwijzer, noemt de tuinstad in het boek '*Dogma. 11 projects*' als een mogelijk model voor de verspreide bebouwing in het Vlaamse landschap. Want waarom streven naar helder afgelijnde centrumsteden als we weten dat dat in het verkavelde en verlinte Vlaanderen in feite onmogelijk is? Bovendien is de tuinstad of tuinwijk Stad Limburg niet vreemd.

Om de mediumschaal te bestuderen bezoeken we enkele slimme (maar bescheiden) culturele iconen die werken als generators

van stedelijkheid. De twee hedendaagse blikvangers van de reis zijn gebouwen van **Caruso St John**, namelijk de **New Art Gallery** in Walsall en **Nottingham Contemporary** in de gelijknamige stad. Het bureau staat bekend voor zijn doorwrochte omgang met het begrip 'traditie' in de architectuur. Die traditie is evengoed modern, zowel vooroorlogs als naoorlogs.

Nog op mediumschaal doen we enkele projecten aan van architecten bij wie niet alleen Caruso St John ten dele de mosterd haalde, maar ook onze huidige generatie Vlaamse en Brusselse architecten. In universiteitsstad Cambridge bezoeken we gebouwen van Colin St John Wilson en James Stirling, die flirten met het verleden. **Colin St John Wilson** leunt eerst erg aan bij het brutalisme van onder andere de Smithsons en Denys Lasdun (zie zijn uitbreiding van de **architectuurfaculteit**) en gaat dan – zoals zijn Italiaanse tijdgenoten – door een neorationale fase (zie zijn **Harvey Court-studentenhuisvesting**). **James Stirling** verwerkt in zijn laatmoderne / protocontextualistische **bibliotheek van de geschiedenisfaculteit** elementen uit de vroege industriebouw, het Italiaanse futurisme en het Russische constructivisme. De bibliotheek is - samen met het ingenieurskundegebouw in Leicester en de Staatsgalerie in Stuttgart - een hoogtepunt in de carrière van de eigenzinnige Brit.

In Nottingham doen we met de **Boots-fabrieksgebouwen** van **Owen Williams** nog een onvervalste modernistische klassieker aan van het niveau van de Rotterdamse Van Nelle-fabriek. En daarmee staat het industrieel erfgoed - dat de regio ooit groot maakte - weer centraal. Fijn dat u meereist!

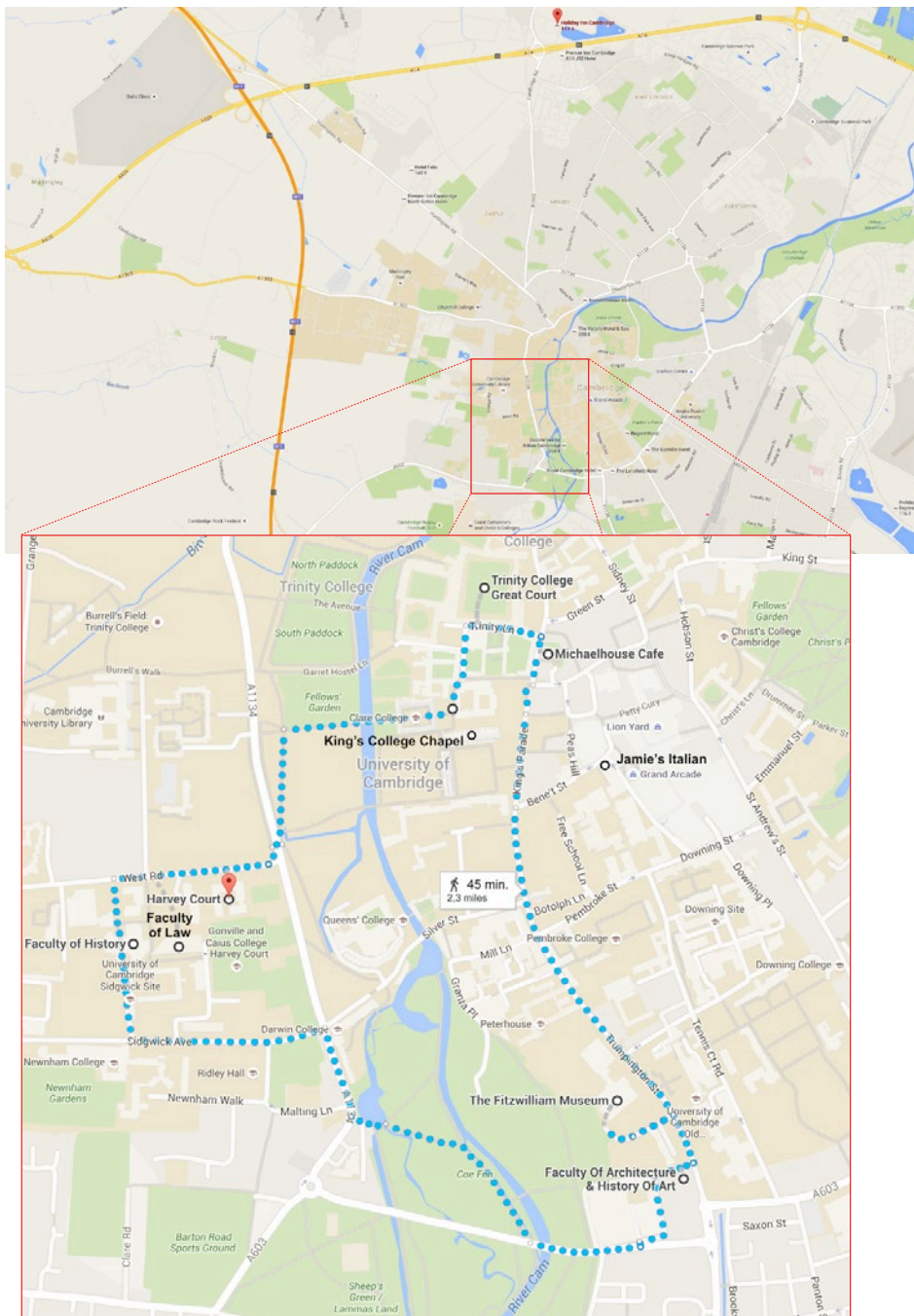
PROGRAMMA

WOENSDAG 21 OKTOBER 2015

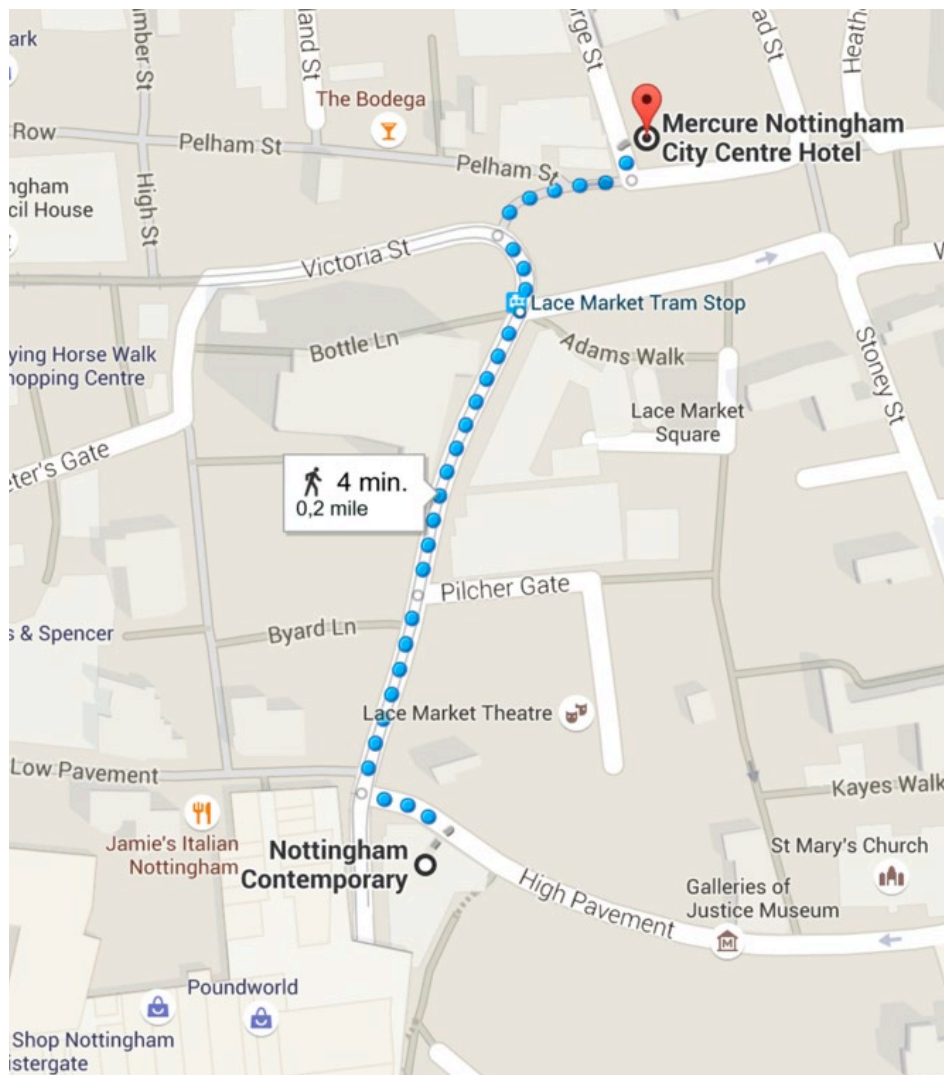
05u00	Airport Charleroi	
07u00	(GMT+1) Vertrek vliegtuig	
07u25	(GMT) Aankomst Manchester Airport	
08u30	Vertrek bus naar Walsall	
10u00	New Art Gallery Walsall	p.9
	Rondleiding door Stephen Snoddy, Gallery Director	
11u30	Vertrek bus naar Berkswell	
12u30	Lunch Nailcote Hall	p.10
14u00	Vertrek bus naar Letchworth	
16u00	Letchworth Garden City & The International Garden Cities Exhibition	p.10
	Rondleiding door Josh Tidy, Curator	
18u00	Vertrek bus naar Cambridge	
19u00	Inchecken Holiday Inn Cambridge	p.2
19u30	Vertrek met City8 naar Cambridge City Centre	
20u00	Diner Jamie's Italian	p.2

DONDERDAG 22 OKTOBER 2015

08u00	Ontbijt en uitchecken	
09u00	Vertrek bus naar Cambridge University	
09u30	Harvey Court	p.14
	Rondleiding door Mr Peter Boyden, Senior Porter	
10u00	Vertrek te voet	
	<i>via Faculty of Law</i>	p.18
10u30	Faculty of History	p.13
	Rondleiding door Nevenka Pavlovic-Rider, Deputy Librarian	
11u00	Vertrek te voet	
11u30	Faculty of Architecture and History of Art	p.17
	Rondleiding door Anna Jenkin, Outreach Co-Ordinator	
12u00	Vrije tijd & lunch	
	<i>The Fitzwilliam Museum and Courtyard Café</i>	p.19
	<i>Trinity College Great Court</i>	p.20
	<i>Michaelhouse Café, St Michaels Church</i>	
	<i>King's College Chapel</i>	p.21
13u15	Verzamelen terug aan Harvey Court	
13u30	Vertrek bus naar Nottingham	
16u00	Nottingham Contemporary	p.22
	Rondleiding door Adrian Jones, Town Planner & Architectural Blogger	
18u00	Vertrek te voet	
18u15	Inchecken Mercure Nottingham City Centre Hotel	p.2

CAMBRIDGE

NOTTINGHAM

The New Art Gallery Walsall
Caruso St John Architects
2000

Gallery Square,
Walsall,
West Midlands

In februari 2000 opende The New Art Gallery Walsall haar deuren in het centrum van de stad Walsall, in de West Midlands.

De galerij is ontworpen door de architecten Peter St John en Adam Caruso, die na een openbare internationale wedstrijd als winnaars uit de bus kwamen. De bouw van The New Art Gallery Walsall startte in januari 1997. Toen ze in september 1999 voltooid werd, was de galerij het grootste afgewerkte project ooit van een Britse architect jonger dan 40 jaar.

Geboeid door de ruimtelijke vereisten van het ontwerp, vooral dan voor de Garman Ryan-collectie, kwamen de architecten tot een groot huis dat zowel toegankelijk als knus is. De gerenommeerde Garman Ryan-collectie kwam in 1973 bij het district terecht via een schenking van Kathleen Garman, weduwe van de bekende beeldhouwer Jacob Epstein. De verzameling bevat 365 belangrijke werken van gevierde kunstenaars zoals Epstein zelf, Van Gogh, Monet, Constable, Picasso, Degas, Matisse en Lucian Freud.

De grootste uitdaging bestond erin om klassieke, van bovenaf verlichte galerijen te vermijden en ruimtes op mensenmaat te ontwerpen, waar bezoekers zich toe aangetrokken voelen. De relatie tussen het gebouw en het dagelijkse leven vormt een belangrijk uitgangspunt voor de architecten.

De 4.500 m² grote gevel van het gebouw, met zijn meer dan 30 meter hoge toren, is bedekt met lichtgekleurde terracottategels. De ramen zijn kriskras over de gevel verspreid en variëren in grootte: van het formaat van een ansichtkaart tot dat van een bioscoopscherm. Op de benedenverdieping heeft de galerij een eigen etalage – een glazen installatieruimte met een groot raam dat uitgeeft op de winkelstraat, om de verbeelding van voorbijgangers te prikkelen. Het gebouw telt zes verdiepingen die met elkaar verbonden zijn en die allemaal een eigen karakter en functie hebben.

Met de galerij kwam er voor het eerst sinds jaren een groot publiek gebouw bij in Walsall, dat in een streek ligt waar over het algemeen weinig overheidsgeld naartoe gaat. De klant zag het gebouw als een toonbeeld van kwaliteit en een voorbeeld dat navolging verdient: het kan een sleutelrol spelen in de stad en de aanzet geven voor de toekomstige heropleving van een voormalig industriegebied ten oosten van het stadscentrum.

Pertemps Pavillion

Nailcote Hall Hotel,
Golf & Country Club
Greswolde Construction Ltd
2015

Nailcote Lane,
Berkswell,
Warwickshire

Nailcote Hall dateert van 1640, vlak voor de uitbraak van de Engelse Burgeroorlog. Het huis veranderde vooral via huwelijken van eigenaar. 300 jaar lang bleef het eigendom van de familie Lant. In 1984 opende in Nailcote Hall een restaurant en sindsdien is het open voor publiek. De huidige eigenaar kocht het in 1991.

Door de eeuwen heen werd het gebouw gerestaureerd en uitgebreid. Dit jaar nog opende het Pertemps Pavillion. Het moderne clubhuis - met een dak van Marley Eternit - kijkt uit op de prestigieuze Cromwell golfterreinen.

Letchworth Garden City

Ebenezer Howard &
Raymond Unwin
1903

The International Garden
Cities Exhibition,
296 Norton Way South,
Letchworth Garden City

Rond 1902 schreef Ebenezer Howard een boek over tuinsteden. De voordelen van de stad worden er gecombineerd met die van het platteland en de nadelen worden weggewerkt. De stad is eigendom van alle bewoners die harmonieus samenleven met de natuur. Howard beschreef de tuinstad niet alleen stedenbouwkundig: hij stelde ook dat de gemeenschap collectief water, gas en benzine aan moest kopen. Dit systeem werd echter nooit volledig toegepast.

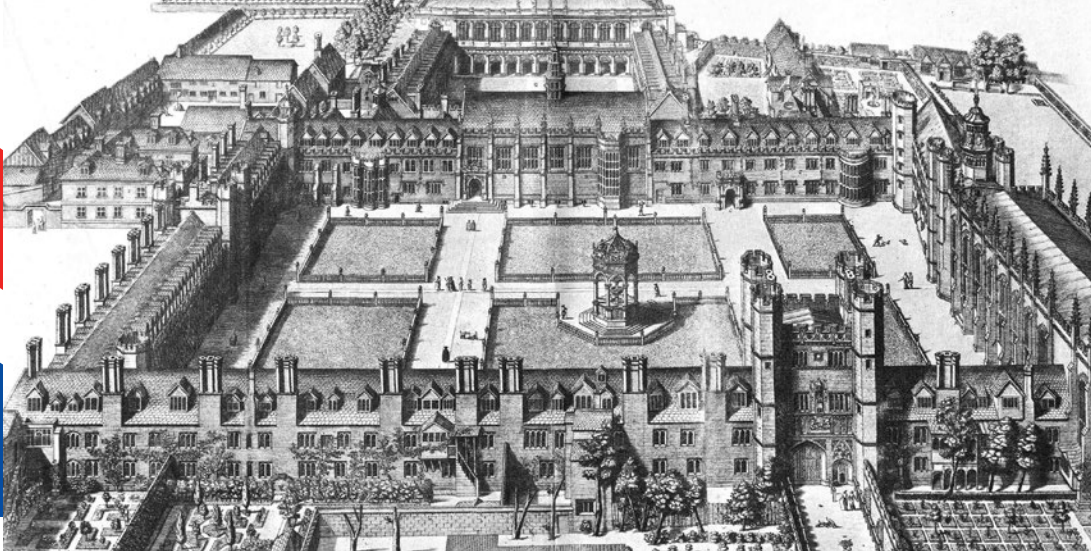
Het boek resulteerde in de bouw van de allereerste tuinstad in 1903: Letchworth. De volgende Engelse tuinstad kwam er pas jaren later, in 1920, in Welwyn.

Raymond Unwin maakte de plannen, nadat hij de wedstrijd won met als inzet de verwezenlijking van Howards ideeën. Er werd een terrein van 16 km² aangekocht, waar tijdens het bouwen maar 1 boom moest wijken. Ook werd er een landbouwgebied voorzien, als groene gordel rond de stad.

Letchworth is uniek door de grote zorg waarmee het is gebouwd en de voorbeeldfunctie voor talloze tuinsteden en stadsplanning wereldwijd. Hier ligt ook het eerste rondpunt van Engeland, gebouwd in 1909. In Letchworth is een stichting actief die kennis en ervaringen rond tuinsteden verzamelt en verspreidt.

En de invloed op Limburg? Begin 1900 vindt de Leuvense geoloog André Dumont kolenlagen onder de stad Genk en komen er mijnsites in Zwartberg, Winterslag en Waterschei. Rond de mijnen ontstaan, naar het voorbeeld van Letchworth, tuinsteden met woningen voor ingenieurs en mijnwerkers.

Cambridge University

De universiteit van Cambridge (gesticht in 1209) is één van de oudste en bekendste universiteiten van de wereld.

De universiteit bestaat uit 31 colleges - vaak om een centraal plein of grasveld gebouwd -, waar docenten en studenten intern verblijven. Ieder college is apart gesticht door een rijke weldoener of vorst.

Cambridge heeft een ijzersterke academische reputatie en heeft 82 Nobelprijswinnaars onder haar oud-studenten.

Faculty of History

James Stirling
1968

West Road,
Cambridge

In 1963 werd er een wedstrijd uitgeschreven voor het ontwerp van dit gebouw. Stirling won en het resultaat is bijna identiek aan de wedstrijdplannen. Hij botste nochtans op een apart probleem: een deel van de originele site was niet beschikbaar. Stirling draaide het gebouw 90°, om het te doen passen op de grond die wel voorhanden was.

Voor de circulatie dienden er vier toegangen te zijn, twee ervan liggen op de gelijkvloerse verdieping. De publieke ruimtes zitten onderaan in het gebouw.

Het gebouw bevat onder andere een leesruimte voor 300 personen en 1171 m² aan schappen, wat de helft is van de totale vloeroppervlakte. De leesruimte is een kwadrant onder een glazen koepel die leunt tegen een L-vormig gebouw waarin vergaderruimtes en kantoren zitten. De vorm van de leeszaal is ook een antwoord op de vraag om één controlepunt voor de hele ruimte te voorzien. Ditzelfde principe is in de jaren 50 door Alvar Aalto gebruikt voor enkele van zijn bibliotheekontwerpen.

Het concept van het glazen dak schommelt tussen 20e eeuwse sciencefiction en nostalgie naar de 19e eeuwse gebouwen in staal en glas.

In 1970 won het gebouw de gouden medaille van de Royal Institute of British Architects (RIBA).

Harvey Court

Colin St John Wilson &
Leslie Martin
1962

West Road,
Cambridge

Harvey Court is de studentenresidentie van het Gonville and Caius College. Meer dan vijftig jaar na zijn voltooiing vormt Harvey Court nog steeds een belangrijk architectonisch statement.

Architecten Colin St John Wilson en Sir Leslie Martin, destijds allebei docent aan de faculteit architectuur van Cambridge, werkten samen aan het ontwerp. Ze kregen als opdracht om een onderkomen voor 100 studenten te maken met eetgelegenheden, gemeenschappelijke ruimtes en dienstvoorzieningen.

De studentenkamer vormde het startpunt. Deze werd concentrisch herhaald, een verwijzing naar de middeleeuwse kloosters en de traditionele Cambridge colleges. De vormgeving is asymmetrisch, wat breekt met de vroegere Beaux Arts architectuur van Cambridge.

Harvey Court is opgebouwd op een raster van 3,43 meter, 15 maal herhaald in elke richting om een perfect vierkant te verkrijgen. De schaal is afgestemd op de breedte van een studentenkamer: 2,97 meter met tussenliggende pijlers van 46 cm. De breedte van een kamer is gelijk aan 15 bakstenen, een verwijzing naar het raster. De originele bakstenen bestrating is later vervangen door betonplaten, waardoor de relatie met het raster verloren is gegaan.

De getrapte opbouw geeft zonlicht en lucht. De kamers, behalve die aan de zuidzijde, kijken uit op de binnenplaats. Ze zijn bereikbaar via trappen aan de achterkant - buitenkant.

Extension to no.1 Scroope Terrace

Faculty of Architecture and History of Art

Colin St John Wilson
1959

Scroope Terrace,
Trumpington Street,
Cambridge

De Faculteit Architectuur en Kunstgeschiedenis is gevestigd in Scroope Terrace in Trumpington Street. Scroope Terrace, een elegante Victoriaanse huizenrij en een beschermd complex, is in twee fases gebouwd: de nummers 1 tot 7 kwamen er in 1839 en de nummers 8 tot 12 in 1864.

In 1958-1959 werd achter Scroope Terrace 1 een uitbreiding gebouwd om meer ruimte te scheppen voor de groeiende faculteit. Colin St John Wilson ontwierp deze uitbreiding samen met Alex Hardy, die als milieuwetenschapper verantwoordelijk was voor het toezicht op bepaalde technische aspecten. Het ontwerp volgde de principes van het modulatorsysteem van Le Corbusier. Het was Le Corbusier zelf die het gebouw kwam openen, samen met beeldhouwer Henry Moore, nadat ze beiden een eredoctoraat hadden ontvangen in juni 1959.

De bouw en het constructieproces waren verweven met de lessen praktijk voor de studenten architectuur. Derdejaars namen deel aan het ontwerp, eerstejaars volgden de constructie.

De gelijkvloerse verdieping bevat onder andere een gemeenschappelijke docentenkamer en kantoren. Op de eerste verdieping bevindt zich een tentoonstellingsruimte die opdeelbaar is. De pivoterende deuren herinneren aan de ingang van de kerk van La Tourette, ontworpen door Le Corbusier.

Ruwe beton en gerecycleerde Cambridge bakstenen zijn zowel binnenin als in de gevels zichtbaar. Deze brutalistische materialen worden gecombineerd met houten schrijnwerk.

Faculty of Law

Foster + Partners
1995

West Road,
Cambridge

Al sinds de 13e eeuw wordt er in Cambridge recht gedoceerd. In 1995 opende de huidige rechtsfaculteit, naar een ontwerp van Foster + Partners. Zowel de Squire Law Library, de lezing- en seminariehallen, de administratie als de gemeenschappelijke ruimten zijn op één site samen gebracht.

Dit gebouw ligt in het hart van de Sidgwicksite van de universiteit, die het centrum vormt van de humane wetenschappen in Cambridge. Het gebouw is omringd door grasperken en volgroeide bomen. Die lage dichtheid, met veel groene tuinen is kenmerkend voor Cambridge. De uitdaging bestond erin die natuurlijke omgeving te bewaren en het gebouw van buitenaf niet te groot te laten lijken. De oplossing lag in het ontwerp van een rechthoekig plan dat diagonaal doorgesneden is zodat het de geometrie van de aanpalende Faculteit Geschiedenis en de voetpaden op de site volgt.

Het gebouw heeft een vrij klein grondplan maar biedt wel 8.500 vierkante meter accommodatie, terwijl het niet hoger is dan vier verdiepingen. Dat was mogelijk door de auditoria ondergronds uit te graven terwijl het gebogen glas aan de noordzijde het gebouw kleiner doet lijken.

The Fitzwilliam Museum
George Basevi &
Charles Robert Cockerell
1848

Trumpington street,
Cambridge

De collectie van het Fitzwilliam museum werd in 1968 door the Standing Commission on Museums & Galleries omschreven als "one of the greatest art collections of the nation and a monument of the first importance".

Burggraaf Richard FitzWilliam liet in 1816 zijn kunstwerken en bibliotheek na aan de Universiteit van Cambridge, samen met de middelen voor de huisvesting ervan.

Elias George Basevi won de wedstrijd voor het ontwerp van the Founder's Building, een imposant gebouw in Korinthische stijl. Zijn werk werd na zijn dodelijk ongeluk verder gezet door Charles Robert Cockerell. In 1875 voegde Edward Middleton Barry de inkomhal toe. De kunstcollectie bleef aangroeien door giften en aankopen.

Trinity College Great Court

Trinity Street,
Cambridge

De geschiedenis van Trinity gaat terug tot de tijd van Hendrik VIII en de meest belangrijke gebouwen dateren van de 16^e en 17^e eeuw. De schoonheid en omvang van de binnenpleinen van Trinity College trekken bezoekers uit de hele wereld aan, maar het College is ook een bloeiende, moderne gemeenschap.

Veel van de gebouwen die je hier vandaag ziet, zijn er gekomen dankzij de inspanningen van Thomas Nevile, die in 1593 Master of Trinity werd. Dat is het geval voor de belangrijkste elementen van de Great Court en een groot deel van het mooie binnenplein met wandelgalerij aan de kant van de hal langs de rivier.

Nevile's Court werd voltooid aan het einde van de 17^e eeuw toen de bibliotheek naar een ontwerp van Sir Christopher Wren gebouwd werd. De Wren Library bevat veel schatten, waarvan de oudste een achtste-eeuws exemplaar is van de brieven van Paulus.

New Court en de binnenpleinen aan de andere kant van Trinity Street tegenover de Great Gate werden in de 19^e eeuw aangelegd. In recentere tijden zijn er veel nieuwe gebouwen bijgekomen, waaronder Blue Boar Court en Burrell's Field.

King's College Chapel

King's Parade,
Cambridge

King's College Chapel is een prachtig voorbeeld van laatgotische architectuur (Perpendicular). In 2015 is het 500 jaar geleden dat het metselwerk van de kapel voltooid werd. De eerste steen werd gelegd in 1446 en de bouw nam meer dan een eeuw in beslag. De kapel heeft het grootste waaiergewelf ter wereld en ook de middeleeuwse glasramen horen bij de mooiste ter wereld.

Nottingham Contemporary

Caruso St John
2009

Weekday Cross,
Nottingham

Nottingham Contemporary is één van de grootste en belangrijkste centra voor hedendaagse kunst in Engeland. In 2009 opende het in een speciaal daartoe gebouwd pand van 3000 m², ontworpen door de architecten Caruso St. John. Het ligt aan de rand van de historische Kantmarkt, in de zogenaamde 'Creative Quarter' van Nottingham.

Het project diende een allesomvattend object te zijn voor beeldende kunst en performance. Het biedt verschillende ruimtes die de hedendaagse kunst uitdagen.

Het is een opvallend open gebouw: grote ramen bieden vanaf de straat een vrije blik in de galerijen, winkel, café en kantoren. Ook het hoogteverschil tussen de verschillende delen is opvallend. De gevels bestaan uit kopergroene prefab betondelen. De 19e eeuwse gebouwen van Nottingham - met in het bijzonder de indrukwekkende gevels van de Kantmarkt - dienden als inspiratie voor de buitenkant van Nottingham Contemporary.

Boots Factory site

Dunkirk Industrial Site,
1 Thane Road,
Beeston,
Nottinghamshire

In de jaren 20 besloot Jesse Boot, zoon van John Boot van Boots Pure Drug Company, om een modelfabriek te bouwen. Daarvoor kocht hij zo'n 63 hectare land ten zuiden van Beeston. Bij de bouw van zijn modelfabriek legde Jesse Boot een directe link met de Amerikaanse bedrijfsmodellen die een moderne industriële omgeving – ruim, licht en gezond voor de werknemers – hand in hand wilden laten gaan met een efficiënt procesgestuurd ontwerp.

Het modulaire en uitbreidbare plan weerspiegelde de snel veranderende noden van de industriële productie. Ingenieur Sir Evan Owen Williams ontwierp zowel D10 (gebouwd tussen 1930 en 1932) als D6 (gebouwd tussen 1935 en 1938). Hij koos daarbij voor de meest moderne bouwtechnieken en materialen.

In de D10 fabriek gebeurde de productie van natte producten, zoals crèmes, pasta's en vloeistoffen. De D6 fabriek zorgde voor de productie, opslag en verzending van droge producten zoals pillen, tabletten, poeders en zuigtabletten. Niet alleen medicinale producten werden hier geproduceerd, maar ook badzout, badparels en producten voor dier en tuin.

Owen Williams bouwde in 1938 ook de brandweerkazerne van deze site, D34.

Building D10
Owen Williams
1932

D10 was het eerste project waar Williams zowel architect als ingenieur was. Het is zowat het Engelse equivalent van de Van Nellefabriek. Van stijl is het niet gebaseerd op een Europese variant, maar op de methodes van de Amerikaanse betonindustrie.

Voor de buitenkant van het betonnen gebouw werkte Williams met een raster van 3,4 meter. Hij ontwierp glazen muren die in de betonnen constructie geplaatst zijn. Binnenin is het raster opgebouwd uit rechthoeken van 7 op 9,35 meter. De paddenstoelconstructie is ontworpen om een gewicht van 10,7 kN/m² te dragen.

De bekende verpakkingshal - die 28 lopende banden bevat - heeft een atrium van 183 meter lang, 23 meter breed en 21,3 meter hoog. Het dak van het atrium is opgebouwd uit stalen liggers met een betonnen plaat die doorboord is met cilindervormige glazen blokken. Het daglicht binnenbrengen tot in de werkruimte is ook een Amerikaans idee.

Interne verticale blokken, waarin trappen en ventilatie zijn verwerkt, zijn toegevoegd nadat de gevel was geplaatst. De fabriek is later uitgebreid, opnieuw naar een ontwerp van Williams.

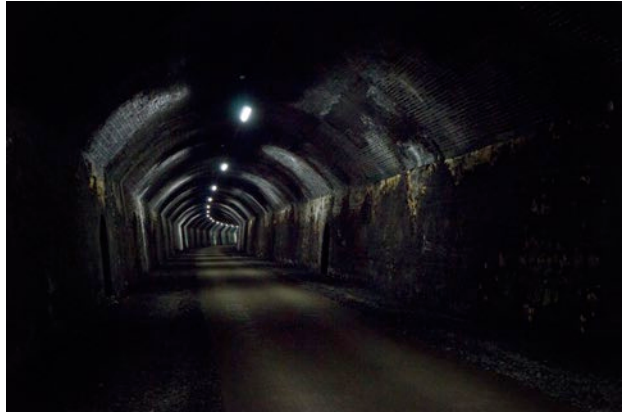
Building D6

Owen Williams
1938

De D6 fabriek - gebouwd tussen 1935 en 1938, maar de eerste productielijn startte er al in 1936 - is een voorbeeld van een gebouw in gewapend beton. Voor het eerst werden zeer grote overkragingen toegepast van wel 9 meter.

De fabriek heeft een rechthoekig grondplan. Langs de lange zijden waren er spoorlijnen voor aan- en afvoer. Aan de noordzijde kwamen de grondstoffen aan. Deze werden opgeslagen op de derde verdieping. Vanaf deze verdieping gingen ze naar de eerste en tweede verdieping, waar de productie plaatsvond. Het transport gebeurde door spiraalvormige glijbanen. Aan de buitenkant zijn kolommen zichtbaar: zij dragen de dakbalken. Kolommen in de vorm van een kruis steunen de doorlopende vloeren.

Tussen 1994 en 1996 werd de fabriek deels omgebouwd tot kantoren. In 2013 is ze nogmaals verbouwd tot MediCity, een centrum voor innovatie. Er zijn kantoren en laboratoria voor starters en snel groeiende bedrijven in de medische sector.

Monsal Trail

Peak District National Park,
Bakewell,
Derbyshire

In de 19^e eeuw had het bedrijf Midland Railway het idee om een spoorweg aan te leggen tussen Londen en Manchester. De spoorverbinding loopt door het Peak District, een natuurgebied met een oppervlakte van 1,44 vierkante kilometer. Ook het Monsal Viaduct - gebouwd in 1863 - kaderde in die plannen. De industriële revolutie veranderde het Nationale Park, maar dit betekende niet dat het aan karakter moest inboeten.

Meer dan 100 jaar lang vervoerden de sporen mensen en goederen. Millers Dale Station was het vertrekpunt voor toeristen om de spa van Buxton te bezoeken. In 1968 sloot de minister van transport de spoorlijn.

Het Peak District National Park kocht het spoor, voerde veiligheidswerken uit en opende er een pad van 13,68 km voor wandelaars, fietsers, ruiters en rolstoelgebruikers. Dat was in 1980. Vier spoorwegtunnels werden pas 30 jaar later heropend. Ze waren niet veilig genoeg en kregen een nieuwe ondergrond. In 2011 openden eindelijk de Headstone Tunnel, Cressbrook Tunnel, Litton Tunnel en Chee Tor Tunnel. Elke tunnel is 400 meter lang en wordt van zonsopgang tot zonsondergang via sensoren verlicht.

The background of the entire page is a stylized Union Jack, composed of large, bold diagonal stripes in red, white, and blue. The stripes are thick and create a high-contrast, geometric pattern.

cantillana

DESSO
A Tarkett Company

Eternit

**STONE
&STYLE**
by EBEMA

**romulus
remus**
(LEGENDARY PRODUCTS)

**[VANDERSANDEN
GROUP]**